

[Gert Petersen.]

onen kom til Afrika, så var vejen åben til Europa, og den skulle angiveligt gå over Algeriet. Jeg ved ikke, om hr. Guldberg mener, at det var revolutionens sejr i Algeriet under Boumedienne, som nu har ført til, at den socialistisk-kommunistiske valgalliance er sådan lige ved at få flertal i Frankrig. Jeg tror egentlig ikke, at der er nogen større sammenhæng. Jeg tror rent ud sagt, det er noget vås, som den pågældende marxist har sagt, og jeg deler ikke hr. Guldbergs betragtning om, at det var godt set dengang. Men det skulle jo give en fornemmelse af det her med Angola, at nu er de ude på det store slagsmål igen, disse revolutionære, og nu prøver de på, når det ikke lykkedes gennem Algeriet, så i hvert fald gennem Angola at få revolutionen frem til Europa. Det må være sådan noget i den retning, der har foresvævet hr. Guldberg.

I den forbindelse vil jeg godt beklage mig over, at udenrigsministeren ikke kommenterede situationen i Angola. Spørgsmålet blev rejst ikke alene af mig, men det blev også nævnt af hr. Kjeld Olesen, af den socialdemokratiske ordfører.

I betragtning af de nære og gode forbindelser, der har bestået indtil uafhængighedsdagen for kun 2 måneder siden mellem Danmark, den danske regering – jeg er godt klar over, at det ikke skete med hr. Guldbergs gode vilje, men det skete med socialdemokratiets gode vilje, og vi andre støttede det – socialdemokratiet og MPLA, ville jeg egentlig gerne høre en kommentar. Jeg synes, det var rimeligt at få den fra den danske udenrigsministers side til den situation, der i øjeblikket eksisterer i Angola, og hvor MPLA spiller en afgørende rolle.

Jeg vil da godt høre, om udenrigsministeren og socialdemokratiet har ændret opfattelse af MPLA sådan lige dér omkring uafhængighedsdagen. Jeg forstod, at når man indstillede den finansielle støtte – den humanitære støtte, det ved jeg godt – så var det ikke, fordi man havde ændret opfattelse af MPLA, men af nogle formelle grunde, som der kan være meget rigtigt i, nemlig at efter at landet var blevet uafhængigt, var der altså tale om en borgerkrig, og man ønskede ikke at gå direkte ind og støtte en af de stridende parter i borgerkrigen. Men det står stadig væk fast som en kendsgerning, at før uafhængighedsdagen kunne socialdemokratiet have støttet UNITA, man kunne have støttet FNLA. Man gjorde det ikke, man valgte at

støtte MPLA, som i dag udskrives som den marxistiske, den revolutionære, den af hr. Guldberg så frygtede organisation, som åbenbart vil tage magten i Angola for derefter at lave revolution på Christiansborg.

Så meget om det. Så siger hr. Arentoft, som har meget svært ved at finde ud af geografien, at hr. Gert Petersen siger, han vil have Europa nedrustet, men hvad siger han så til Warszawa-pagten? Undskyld, hr. Arentoft, jeg har i geografi lært, at Polen, Ungarn, Tjzekoslovakiet, Rumænien, Sovjetunionen osv. var dele af Europa, i hvert fald Sovjetunionen indtil Ural, men det er muligt, hr. Arentoft har gået i en anden skole, og at det har bidraget til en voksende forvirring. Når jeg siger, at jeg ønsker Europa nedrustet, mener jeg Europa. Så synes jeg i øvrigt, jeg vil afstå fra at gå ind på den debatform, som hr. Arentoft har valgt, og i øvrigt henholde mig til udenrigsministeren, for det var åbenbart et punkt, hvor vi var enige, at hvis jeg har nedrustning som kæphest, så har udenrigsministeren det også.

Udenrigsministeren sagde udtrykkelig, at det er rigtigt – og det sagde han til hr. Kjeld Olesen og til undertegnede her – at afspændingen har to faser, to sider, både en politisk og en militær. Det, jeg har anmodet den danske regering om – og dér mener jeg, jeg på en måde fik et relativt positivt svar – er, at man fra dansk side vil gøre, hvad man kan, for at de gensidige internationale afrustnings- eller nedrustningsbestrebelse i europæisk regie kommer til at spille en rolle i dialogen i de kommende år, og jeg håber kommer til at spille en rolle i forbindelse med en næste sikkerhedskonference eller opfølgningen af den nuværende.

Honoré (KrF):

Med hensyn til det dagsordensforslag, som vi er medforslagsstillere til, vil jeg gerne sige, at hvis udenrigsministeren herfra vil erklære, at regeringen er rede til at lade sit forbehold falde og lade denne sag komme for domstolen, og endvidere, at regeringen inden for et år vil lade princippet om, hvorvidt menneskerettighedskommissionen over for menneskerettighedsdomstolen kan rejse sager på enkeltpersoners vegne, så vil jeg for kristeligt folkepartis vedkommende trække dette dagsordensforslag tilbage, men om det bliver trukket tilbage, afhænger jo ikke alene af os. Det afhænger også af fremskridtspartiet.

Så har jeg kun et svar til hr. Steen Folke,